1965 ఎస్ సి ర్ (1) 693

బిషున్ నారాయణ్ మిశ్రా

వర్సెస్

స్టేట్ ఆఫ్ ఉత్తరప్రదేశ్ మరియు ఇతరులు

(వాంచూ, కె.ఎస్.గజేంద్రగడ్కర్, పి.బి.(సి.జె) హిదయతుల్లా, ఎం.దయాళ్, రఘుబర్ ముధోల్కర్, జె.ఆర్.)

భారత రాజ్యాంగం 311, 14-సివిల్ సర్వీస్-పదవీ విరమణ వయస్సు-55 ఏళ్ల నుంచి 58 ఏళ్లకు పెంచడం, మళ్లీ 55 ఏళ్లకు తగ్గించడం-రిటైర్మెంట్ వయసును తగ్గించడం వల్ల సర్వీసు రద్దు. 311. రెట్రోస్పెక్టివ్, వివక్షతో కూడిన నోటిఫికేషన్.

నవంబర్ 27, 1957 నాటి నోటిఫికేషన్ ద్వారా ఉత్తర ప్రదేశ్ ప్రభుత్వం తన సర్వీసు సభ్యుల పదవీ విరమణ వయస్సును 55 సంవత్సరాల నుండి 58 సంవత్సరాలకు పెంచింది. 1961 మే25న ఆర్టికల్ 309 కింద నోటిఫికేషన్ ద్వారా ప్రభుత్వం మళ్లీ వయోపరిమితిని 55 ఏళ్లకు కుదించింది. మునుపటి నోటిఫికేషన్ ప్రకారం 55 ఏళ్లు దాటిన వారు తప్పనిసరి పదవీ విరమణ తేదీకి మించి సర్వీసులో కొనసాగినట్లుగా పరిగణిస్తారని తదుపరి నోటిఫికేషన్లో పేర్కొన్నారు. 55 నుంచి 58 ఏళ్ల మధ్య వయస్సు ఉండి పై పద్ధతిలో సర్వీసులో కొనసాగిన వారందరినీ 1961 డిసెంబర్ 31న పదవీ విరమణ చేయాలని ఆదేశిస్తూ అదే రోజు ప్రభుత్వం మరో ఉత్తర్వు జారీ చేసింది. 1960 డిసెంబర్11న 55 ఏళ్లు నిండిన పిటిషనర్ పదవీ విరమణ వయసును 58 ఏళ్లకు పెంచినప్పుడు సర్వీసులో కొనసాగిన పిటిషనర్ 1961 డిసెంబర్ 31న పదవీ విరమణ చేసిన వారిలో ఒకరు . దీంతో మనస్తాపానికి గురైన ఆయన హైకోర్టులో రిట్ పిటిషన్ దాఖలు చేయగా, దాన్ని కొట్టివేయడంతో పాటు డివిజన్ బెంచ్ కు అప్పీల్ కూడా విఫలమైంది. స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా సుప్రీంకోర్టులో అప్పీల్ దాఖలు చేశారు.

పిటిషనర్ తరఫున ఇలా పేర్కొన్నారు:

(1) 1961 మే 25న పదవీ విరమణ నియమావళిలో వచ్చిన మార్పును ఆర్టికల్ 311(2) ఆవశ్యకతలకు అనుగుణంగా లేకుండా ప్రభుత్వోద్యోగులను సర్వీసు నుంచి తొలగించడం వల్ల 311వ అధికరణ దెబ్బతింది.

(2) ప్రశ్నార్థకమైన నియమం రెట్రోస్పెక్టివ్ గా ఉండటం చెడ్డది, ఎందుకంటే నోనోటిఫికేషన్ ను రెట్రోస్పెక్టివ్ గా చేయవచ్చు; మరియు

(3) ఈ నియమం ఆర్టికల్ 14 ద్వారా దెబ్బతింది, ఎందుకంటే ఇది ప్రభుత్వ ఉద్యోగుల మధ్య పదవీ విరమణ విషయంలో అసమానతకు దారితీసింది.

(i) పదవీ విరమణ వయస్సును పెంచడానికి లేదా తగ్గించడానికి ప్రభుత్వానికి ఉన్న అధికారాలను హరించే నిబంధన ఏదీ లేదు, అందువల్ల ప్రశ్నార్థకమైన నియమం పదవీ విరమణ వయస్సుతో మాత్రమే ముడిపడి ఉంది మరియు పదవీ విరమణ వయస్సును తగ్గించడం వల్ల పిటిషనర్ పదవీ విరమణ చేయవలసి వచ్చింది, ఈ విధంగా వచ్చిన అతని సేవలను రద్దు చేయడం ఆర్టికల్ 311 యొక్క అర్థంలో తొలగించబడింది అని చెప్పలేము. [697 బి-ఇ].

మోతీ రామ్ డేకా వర్సెస్ జనరల్ మేనేజర్, నార్త్ ఫ్రాంటియర్ ఆర్.ఐ.ఆర్., ఎ.ఐ.ఆర్. 1964 ఎస్.సి.

(ii) ఆ పాలనలో ఎలాంటి పునరాలోచన లేదు. ఇది అమల్లోకి వచ్చినప్పటి నుంచి పదవీ విరమణ వయస్సు 55 ఏళ్లుగా ఉంటుందని తెలిపింది. ఈ నిబంధన అమల్లోకి వచ్చిన తర్వాత కాలానికి మాత్రమే అమల్లో ఉంటుంది. అందువలన ఈ ప్రతిపాదనను రెట్రోస్పెక్టివ్ గా కూడా చేయలేదు. 55 ఏళ్లు దాటిన సర్వీసు కాలాన్ని మాత్రమే పరిగణనలోకి తీసుకోవాలని సూచించింది- 1957 నాటి మునుపటి నిబంధనను 1961 రూల్ ద్వారా మార్చారు. అదే రోజు జారీ చేసిన రెండవ ఉత్తర్వులో 58 సంవత్సరాల కంటే తక్కువ వయస్సు ఉన్న ఏ ప్రభుత్వ ఉద్యోగి కూడా కొత్త నిబంధన తేదీకి ముందు అంటే మే 25, 1961 వరకు పదవీ విరమణ చేయలేదని స్పష్టంగా చూపించింది. అందువల్ల పదవీ విరమణ వయసును 58 ఏళ్ల నుంచి 55 ఏళ్లకు తగ్గిస్తూ తీసుకొచ్చిన కొత్త నిబంధనను రెట్రోస్పెక్టివ్ గా భావించలేం. [క్రీ.శ.698].

(iii) 1961 డిసెంబరు 31న వేర్వేరు ప్రభుత్వోద్యోగులు వేర్వేరు వయసుల్లో పదవీ విరమణ చేసినంత వరకు కొత్త నిబంధనలు వివక్షాపూరితంగా ఉన్నాయనే వాదనలో బలం లేదు. అందువల్ల 55 నుంచి 58 ఏళ్ల మధ్య వయసున్న వారందరినీ ఒకేలా ట్రీట్ చేశారు. 1961 డిసెంబర్ 31న పదవీ విరమణ చేసిన వారు వివిధ వయసుల్లో పదవీ విరమణ చేసినప్పటికీ వారి సేవలను 55 ఏళ్లు దాటిన తర్వాత వివిధ కాలాల పాటు కొనసాగించడం వల్ల అలా జరిగింది. ప్రతి ప్రభుత్వోద్యోగి సేవలను అదే కాలం కొనసాగించాల్సిన బాధ్యత ప్రభుత్వానికి లేదు. పదవీ విరమణ కాలం తరువాత ప్రభుత్వోద్యోగులను నిలుపుకోవడం వారి సమర్థత మరియు ప్రజా సేవ యొక్క ఆవశ్యకతలపై ఆధారపడి ఉంటుంది, మరియు ప్రస్తుత సందర్భంలో ప్రజా సేవ యొక్క ఆవశ్యకతల కారణంగా నిలుపుదల కాలంలో వ్యత్యాసం తలెత్తింది. [698 ఫ్ -హ్].

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి : సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 1053 ఆఫ్ 1963.

అలహాబాద్ హైకోర్టు మార్చి 29, 1962 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుల నుండి అప్పీలు 1962 ప్రత్యేక అప్పీల్ నెంబరు 249 లో అప్పీలుదారు కోసం *పి.పి.బాజ్ పాల్* మరియు *కె.కె.సింహల్* వాదనలు వినిపించారు.

సి.బి. అగర్వాల్ మరియు *ఓ . పి.రాణా*, ప్రతివాదుల కోసం వాదనలు వినిపించారు.

కోర్టు తీర్పును వెలువరిచినది **వాంచూ జె.**

ఇది అలహాబాద్ ఉన్నత న్యాయస్థానం మంజూరు చేసిన ధృవీకరణ పత్రంపై అప్పీలు మరియు ఈ క్రింది పరిస్థితులలో తలెత్తుతుంది. పిటిషనర్ ఉత్తర ప్రదేశ్ రాష్ట్రంలో సబ్ రిజిస్ట్రార్ గా విధులు నిర్వర్తించారు. 1905 డిసెంబర్ 11న జన్మించిన ఆయన 1933 జూలైలో సర్వీసులో చేరారు. అతని నియామక సమయంలో అతని తరగతి ప్రభుత్వ ఉద్యోగుల పదవీ విరమణ వయస్సు (లేదా పదవీ విరమణ) 55 సంవత్సరాలు. అందువల్ల సాధారణంగా ఆయన 1960 డిసెంబర్ 11న పదవీ విరమణ చేసి ఉండాల్సింది. కానీ నవంబర్ 27, 1957 నాటి నోటిఫికేషన్ ద్వారా, ఉత్తర ప్రదేశ్ ప్రభుత్వం (ఇకపై దీనిని ప్రభుత్వం అని పిలుస్తారు) పదవీ విరమణ

వయస్సును (లేదా పదవీ విరమణ) 58 సంవత్సరాలకు పెంచింది. అంటే పిటిషనర్ 1963 డిసెంబర్ 11న తిరిగి దరఖాస్తు చేసుకోవాల్సి ఉంటుంది. మే 25, 1961 న, రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 309 కింద జారీ చేసిన ఆ తేదీ నోటిఫికేషన్ ద్వారా ప్రభుత్వం పదవీ విరమణ వయస్సును (లేదా పదవీ విరమణ) 55 సంవత్సరాలకు తగ్గించింది. పదవీ విరమణకు సంబంధించిన నిబంధనల్లో ఈ నిబంధనల్లో ఇంకా ఒక నిబంధనను చేర్చారు:

> “1957 జూన్ 17కు ముందు పదవీ విరమణ చేయని, ఆ తర్వాత 55 ఏళ్లు నిండి, 1961 మే 25 నాటికి 58 ఏళ్లు నిండని ప్రభుత్వోద్యోగి 55 ఏళ్లు దాటిన తర్వాత సర్వీసులో కొనసాగిన కాలాన్ని నిర్బంధ పదవీ విరమణ తేదీకి మించి సర్వీసులో కొనసాగించినట్లుగా పరిగణిస్తారు. అంటే పైన పేర్కొన్న నియమం యొక్క అర్థంలో 55 సంవత్సరాల వయస్సు."

పదవీ విరమణ వయసులో ఈ మార్పు వల్ల 55 ఏళ్లు దాటిన ప్రభుత్వోద్యోగులందరూ తక్షణమే పదవీ విరమణ చేయాల్సి ఉంటుందని, ఆ తర్వాత ప్రభుత్వోద్యోగులు ఎవరైనా తప్పనిసరి పదవీ విరమణ (లేదా పదవీ విరమణ) వయసుకు మించి కొనసాగాలని ఆదేశిస్తూ అదే రోజు గవర్నర్ మరో ఉత్తర్వు జారీ చేశారు. ఆర్డర్ కు జత చేసిన షెడ్యూల్ ప్రకారం.. ఈ షెడ్యూలు ఇలా కల్పించింది-

(1) 1961 మే 25న .57 సంవత్సరాలు దాటిన ప్రభుత్వోద్యోగులను 58 సంవత్సరాలు నిండిన తేదీ వరకు లేదా 1961 డిసెంబరు 31 వరకు యథాతథంగా కొనసాగించాలి.

(2) 1961 మే 25 నాటికి 55 ఏళ్లు దాటినా 57 ఏళ్లు దాటని ప్రభుత్వోద్యోగులను 1961 డిసెంబర్ 31 వరకు కొనసాగించాలి. మరియు

1961 మే 25 నుంచి 1961 డిసెంబర్ 30 మధ్య 55 ఏళ్లు దాటిన ప్రభుత్వోద్యోగులను 1961 డిసెంబర్ 31 వరకు కొనసాగించాలి.

1961 మే 25 తర్వాత, 1961 డిసెంబర్ 30కి ముందు వయోపరిమితిలో మార్పు కారణంగా పదవీ విరమణ చేసిన ప్రభుత్వోద్యోగులందరినీ 1961 డిసెంబర్ 31 వరకు సర్వీసులో కొనసాగించాలని, డిసెంబర్ (2.1961) కంటే ముందు 58 ఏళ్లు నిండిన వారిని మినహాయించి మిగిలిన వారంతా 58 ఏళ్ల వయసులో పదవీ విరమణ చేయాల్సి ఉంటుందన్నారు. ఈ ఉత్తర్వుల పర్యవసానంగా, 1961 మే 25 కంటే ముందు 55 సంవత్సరాలు దాటిన పిటిషనర్ 1961 డిసెంబరు 31 న పదవీ విరమణ పొందారు, అయితే 1957 నవంబర్ 27 నాటి మునుపటి నియమం అబద్ధాన్ని కొనసాగించి ఉంటే 1963 డిసెంబర్ 11 న పదవీ విరమణ చేసేవారు.

పదవీ విరమణ వయస్సును తగ్గించడం వల్ల పదవీ విరమణ వయస్సును తగ్గించే ప్రభుత్వ అధికారాన్ని సవాలు చేస్తూ రామ్ ఔతర్ పాండే అనే వ్యక్తి హైకోర్టులో పిటిషన్ దాఖలు చేశారు. ఆ పిటిషన్ ను అలహాబాద్ హైకోర్టు ఫుల్ బెంచ్ విచారించి 1961 డిసెంబర్ 21న కొట్టివేసింది: (రామ్ ఔతర్ పాండే వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ ఉత్తరప్రదేశ్ చూడండి) (1) ప్రస్తుత అప్పీలు 1961 డిసెంబరు 4 న దాఖలు చేయబడింది మరియు రామౌతర్ పాండే కేసు (1) లో తీర్పు తరువాత 1962 మార్చి 29 న కొట్టివేయబడింది . ఆ తర్వాత డివిజన్ బెంచ్ కు అప్పీలు కూడా అదే ప్రాతిపదికన కొట్టివేసింది. ఆ తర్వాత ఈ కోర్టుకు అప్పీలు చేసుకునేందుకు సెలవు కోసం దరఖాస్తు చేయగా అది మంజూరైంది. ఆ విధంగా ఈ విషయం మన ముందుకు వచ్చింది.

అప్పీలుకు మద్దతు తెలుపుతూ పిటిషనర్ తరఫున మూడు అంశాలను కోరారు. అని కోరారు-

(1) 1961 మే 25 నోటిఫికేషన్ ద్వారా చేసిన పదవీ విరమణ నిబంధనలో మార్పు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 311 ద్వారా దెబ్బతింది, ఎందుకంటే ఇది ఆర్టికల్ 311 (2) యొక్క అవసరాలను పాటించకుండా ప్రభుత్వ ఉద్యోగులను సర్వీసు నుండి తొలగించడానికి సమానం;

(2) ప్రశ్నార్థకమైన నియమం చెడ్డది, ఎందుకంటే ముందస్తుగా ఎటువంటి నోటిఫికేషన్ ఇవ్వబడదు; మరియు

(3) పదవీ విరమణ విషయంలో ప్రభుత్వోద్యోగుల మధ్య అసమానతలకు దారితీసినందున ఈ నిబంధన ఆర్టికల్ 14 ద్వారా దెబ్బతింది.

పదవీ విరమణ వయసును 55 ఏళ్లకు కుదించడం వల్ల ప్రభుత్వోద్యోగుల పదవీ విరమణకు గతంలో ఉన్న నిబంధన కంటే ముందుగానే పదవీ విరమణ చేయడమనేది ఆర్ట్ అనే అర్థంలో తొలగించడమేనా అన్నదే మొదటి ప్రశ్న. 311. ఈ విషయంలో రిలయన్స్ ను మోతీ రామ్ డేకా వర్సెస్ జనరల్ మేనేజర్, నార్త్ ఫ్రాంటియర్ రైల్వే(1)పై నియమించారు. పదవీ విరమణ వయసుకు ముందే సర్వీసులో ఏ సమయంలోనైనా నిర్ణీత కాలానికి లేదా దానికి బదులుగా జీతాలు చెల్లించిన పర్మినెంట్ సర్వెంట్లందరి సేవలను రద్దు చేసే అధికారాన్ని రైల్వే అడ్మినిస్ట్రేషన్ కు కల్పిస్తూ రైల్వే కోడ్ లోని ఒక నిబంధనను ఆ కేసు ప్రస్తావించింది. 311వ అధికరణలో ఒక శాశ్వత ప్రభుత్వోద్యోగి పదవీకాలాన్ని రద్దు చేయడం అనేది ఆర్టికల్ 311(2) పరిధిలో సర్వీసు నుంచి తొలగించడం తప్ప మరేమీ కాదని, అందువల్ల వారు ఆర్టికల్ 311(2) రక్షణకు అర్హులని అందులో పేర్కొన్నారు. మా అభిప్రాయం ప్రకారం, ప్రస్తుత కేసు యొక్క వాస్తవాలకు వర్తించదు, ఎందుకంటే ఆ కేసు పదవీ విరమణ వయస్సుకు సంబంధించిన ఎటువంటి నియమాలను డీల్ చేయదు. అంతేకాక పదవీ విరమణ (పదవీ విరమణ) లేదా పదవీ విరమణ వయస్సుకు కొద్ది కాలం ముందు నిర్బంధ పదవీ విరమణకు సంబంధించిన నిబంధనను తొలగించడం సరికాదని స్పష్టం చేశారు. ప్రస్తుత పరిస్థితిలో ఏం జరిగిందంటే ప్రభుత్వం మొదట 1957లో పదవీ విరమణ వయసును 55 ఏళ్ల నుంచి 58 ఏళ్లకు పెంచిందని, 1960 డిసెంబర్ 11 తర్వాత సర్వీసులో కొనసాగడం వల్ల పిటిషనర్ కు ఆ ప్రయోజనం లభించిందని, లేదంటే 55 ఏళ్లు నిండకుండానే పదవీ విరమణ చేసేవారని పేర్కొన్నారు. ఆ తర్వాత 1961లో ప్రభుత్వం తన నిర్ణయాన్ని మార్చుకుని మళ్లీ 55 ఏళ్లకు కుదించింది. అయినప్పటికీ, పదవీ విరమణ వయస్సు మరియు పదవీ విరమణ వయస్సుకు చేరుకున్న తరువాత సేవను రద్దు చేయడం అనే నియమం మోతీ

రామ్ డేకా కేసు (1) లో అధికరణ 311 యొక్క వర్తింపు నుండి మెజారిటీకి ఉంది. పదవీ విరమణ వయస్సును పెంచే లేదా తగ్గించే ప్రభుత్వ అధికారాన్ని హరించే ఏ విధమైన ప్రతిపాదనను మాకు చూపించలేదు, అందువల్ల ప్రశ్నార్థకమైన నియమం పదవీ విరమణ వయస్సుకు సంబంధించినది మరియు పదవీ విరమణ వయస్సును తగ్గించడం వల్ల పిటిషనర్ పదవీ విరమణ చేయవలసి వచ్చింది కాబట్టి, అలా వచ్చిన అతని సర్వీసును రద్దు చేయడం ఆర్టికల్ 311 యొక్క అర్థంలో తొలగించబడింది అని చెప్పలేము. కనీసం ఈ కేసు పరిస్థితుల్లో వచ్చిన మార్పులను అహేతుకమైనవిగా భావించలేం. మార్పు వల్లనే సర్వీసు రద్దు జరిగిందనే వాదన వినిపిస్తోంది. 311వ అధికరణం యొక్క అర్థంలో తొలగింపు అనేది తొలగించడమే అవుతుంది, అందువల్ల తొలగించడానికి అవసరమైన ప్రక్రియను అప్పీలుదారుడు ఆధారపడే కేసు ద్వారా ప్రతికూలంగా పరిగణిస్తారు. అందువల్ల ప్రస్తుత కేసులో పిటిషనర్ సర్వీసు రద్దుకు ఆర్టికల్ 311 వర్తించదని మేము భావిస్తున్నాము.

పిటిషనర్ తరఫున తదుపరి వాదన ఏమిటంటే, ఈ నిబంధన రెట్రోస్పెక్టివ్ అని మరియు ఎటువంటి రెట్రోస్పెక్టివ్ నియమం చేయబడదు. ఈ నియమం చదివినప్పుడు అందులో మనకు ఏ విధమైన నిష్పాక్షికత కనిపించదు. ఈ నిబంధన అమల్లోకి వచ్చినప్పటి నుంచి పదవీ విరమణ వయస్సు 55 ఏళ్లుగా ఉంటుంది. అందువల్ల 1957కు ముందు ప్రభుత్వోద్యోగులందరికీ వయోపరిమితిని 55 ఏళ్ల నుంచి 58 ఏళ్లకు పెంచిన 1957 నిబంధన మాదిరిగానే 1961 మే 25కు ముందు ప్రభుత్వోద్యోగులందరికీ ఇది వర్తిస్తుంది. అయితే ఈ నిబంధనను పూర్వాపరాలుగా వర్తింపజేశారని తెలియజేయాలని కోరుతున్నారు. 1957 జూన్ 17కు ముందు 55 ఏళ్లు నిండిన, 1961 మే 25 నాటికి 58 ఏళ్లు నిండని ప్రభుత్వోద్యోగులను పదవీ విరమణ తేదీ తర్వాత అంటే 55 ఏళ్ల తర్వాత సర్వీసులో కొనసాగించే నిబంధనను ఇదివరకే ప్రస్తావించాం. మా అభిప్రాయం ప్రకారం ఈ నిబంధన పాలకులను నిరంకుశంగా చేయదు; 1961 నాటి రూల్ ద్వారా మార్చబడుతున్న 1957 నాటి ముందస్తు నిబంధన దృష్ట్యా 55 సంవత్సరాలకు మించిన సర్వీసు కాలాన్ని ఎలా పరిగణించాలో మాత్రమే ఇది తెలియజేస్తుంది. అదే రోజు జారీ చేసిన రెండవ ఉత్తర్వులో కూడా వాస్తవానికి ఏ ప్రభుత్వోద్యోగి కూడా కొత్త రూల్ తేదీకి ముందు అంటే మే 25,

1961 వరకు పదవీ విరమణ పొందలేదని , మే 25 మధ్య 58 సంవత్సరాలు నిండిన వారు మినహా మిగిలిన వారంతా 1961 డిసెంబర్ 31 వరకు సర్వీసులో కొనసాగారని స్పష్టంగా చూపిస్తుంది. 1961 నుంచి డిసెంబర్ 31, 1961 వరకు పాత నిబంధన ప్రకారం పదవీ విరమణ చేయాల్సి ఉంది. అందువల్ల వయోపరిమితిని 58 ఏళ్ల నుంచి 55 ఏళ్లకు తగ్గిస్తూ తీసుకొచ్చిన కొత్త నిబంధన సరికాదని అభిప్రాయపడుతున్నారు. కొత్త నిబంధనను ఒకేసారి వర్తింపజేస్తే ప్రజాసేవలో తలెత్తే ఇబ్బందులను అధిగమించడానికి, కొత్త నిబంధన అమలు వల్ల తలెత్తే ఆర్థిక ఇబ్బందులను అధిగమించే పద్ధతులు మాత్రమే కొత్త నిబంధనకు నిబంధనలు, సెకెండక్టిఫికేషన్. కాబట్టి కొత్త రూల్ అమలులో ఉందనే కారణంతో దాన్ని కొట్టివేయలేం.

వేర్వేరు ప్రభుత్వోద్యోగులు వేర్వేరు వయసుల్లో పదవీ విరమణ చేసినందున కొత్త నిబంధనలు వివక్షాపూరితంగా ఉన్నాయనేది చివరి వాదన. ప్రభుత్వోద్యోగులందరి విషయంలోనూ 1961 డిసెంబర్ 31 రిటైర్మెంట్, పదవీ విరమణ వయసును 55 ఏళ్లుగా నిర్ణయించడం ఈ వాదనలో కూడా బలం కనిపించడం లేదు. పాలనలో ఎలాంటి వివక్ష లేదు. 1961 మే 25 నుంచి 1961 డిసెంబర్ 31 మధ్య 58 ఏళ్లు నిండిన కొద్దిమంది మినహా 55 ఏళ్లు పైబడిన ప్రభుత్వోద్యోగులందరూ 1961 డిసెంబర్ 31న పదవీ విరమణ చేయాల్సి ఉండగా, వివిధ ప్రభుత్వోద్యోగులు 55 ఏళ్ల నుంచి ఒక రోజు నుంచి 58 ఏళ్ల వరకు వివిధ వయసుల్లో పదవీ విరమణ చేసినట్లు స్పష్టమవుతోంది. అది ఖచ్చితంగా రెండో ఆర్డర్ ప్రభావం. అయితే 1961 డిసెంబర్ 31కి ముందు 55 ఏళ్లు నిండిన ప్రభుత్వోద్యోగులందరికీ 58 ఏళ్లు నిండకుండా 1961 డిసెంబర్ 31న పదవీ విరమణ తేదీని కూడా ఉత్తర్వుల్లో నిర్ణయించడం గమనార్హం. అందువల్ల ఈ విషయంలో కూడా వివక్ష లేదని, కొత్త నిబంధన ద్వారా పదవీ విరమణ వయస్సుగా ప్రవేశపెట్టిన 55 సంవత్సరాల వయస్సును పూర్తి చేసిన ప్రభుత్వోద్యోగులందరూ అదే తేదీన అంటే డిసెంబర్ 31, 1961 న పదవీ విరమణ చేయాలని ఆదేశించారు. దీని పర్యవసానంగా ప్రభావిత ప్రభుత్వోద్యోగులు వివిధ వయసుల్లో పదవీ విరమణ చేసినట్లు తెలుస్తోంది. దీనికి కారణం వారు వేర్వేరు వయసుల్లో పదవీ విరమణ చేయడం వల్ల కాదు, యాభై అయిదేళ్లు దాటిన తర్వాత వారి సేవలను వివిధ కాలాల పాటు కొనసాగించడం వల్ల. పదవీ విరమణ వయస్సు తర్వాత కూడా

కొంతమంది ప్రభుత్వ సేవకుల సేవలను కొనసాగించాలని ప్రభుత్వం నిర్ణయిస్తే, ప్రతి ప్రభుత్వ ఉద్యోగిని అదే కాలానికి కొనసాగించాలని ఇప్పుడు కోరలేము. పదవీ విరమణ తర్వాత ప్రభుత్వోద్యోగులను కొనసాగించడం వారి సమర్థత, ప్రజాసేవ యొక్క ఆవశ్యకతలపై ఆధారపడి ఉంటుంది మరియు ప్రస్తుత సందర్భంలో ప్రజాసేవ యొక్క అనివార్యతల కారణంగా ఉదాసీనత తలెత్తింది. అందువల్ల వివక్షను రుజువు చేయడానికి 1961 మే 25న జారీ చేసిన రెండో నోటిఫికేషన్ నిజంగా వివక్షాపూరితం కాదని, ప్రభుత్వోద్యోగులందరినీ ఒకేలా చూస్తుందని, 1961 డిసెంబర్ 31వ తేదీ వరకు 55 ఏళ్లు నిండిన వారికి రిటైర్మెంట్ తేదీగా 1961 డిసెంబర్ 31ని నిర్ణయించిందని మా అభిప్రాయం.

కాబట్టి ఆర్టికల్ 14 ఆధారంగా జారీ చేసిన రెండు నోటిఫికేషన్లకు సవాలు తప్పదు. అందువల్ల, మేము అప్పీలును తోసిపుచ్చుతున్నాము, కానీ పరిస్థితులలో ఖర్చులకు సంబంధించి ఎటువంటి ఉత్తర్వులు ఇవ్వబడవు.

అప్పీల్ కొట్టివేత..